

Frandsen, Hage, I. A. Hansen, Hartz, Harald Jensen, Jeppesen, Kristensen, Nygart, Olufsen, Sonne og Vejstrup.

Formanden: Da Undervisningsministeren ikke er til Stede, skal jeg først sætte den under Nr. 4 paa Dagsordenen opførte Sag til Behandling.

Denne var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov indeholdende nogle Bestemmelser vedrørende Folkekirkepræsters Lønningsforhold af 14. Marts 1913.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 381).

Kirkeministeren (Povlsen): I Præstelønningsloven af 14. Marts 1913 § 6 bestemmes det, at Forslag til Revision af denne Lov skal forelægges for Rigsdagen inden Udgangen af 1917. Det var i Virkeligheden Tanken, at denne Lov af 1913 skulde være en virksom Indledning til den endelige Ordning af Præsterne Lønningsforhold, og man mente, at denne endelige Ordning kunde finde Sted i dette Aar, idet man da vilde have gjort saa mange Erfaringer, at man kunde bygge den endelige Ordning derpaa. Nu viser det sig imidlertid, at dette ikke kan siges at være Tilfældet, idet kun 545 af 1,135 Præsteembeder er indgaaet under den nye Lønningsordning, altsaa ikke en Gang Halvdelen. Desuden er de Aar, der er gaaet, siden Lønningsloven af 1913 traadte i Kraft, i høj Grad unormale Aar med meget høje Kapitelstakster, og man maa huske paa, at selv om Tienden er afløst, har Præsteembederne betydelige Kornindtægter endnu. Desuden har der været lave Kreditforeningsobligationskurser, hvilket ogsaa paavirker Præsteembedernes Økonomi meget gunstigt. Det vilde derfor være urigtigt, om man ved den endelige Lønrevision byggede paa den øjeblikkelige Tilstand. Derfor gik Lovforslaget, som jeg forelagde det i Folketinget, ogsaa ud paa at udskyde denne endelige Revision til Aaret 1923 eller rettere paa at bestemme, at den senest skulde finde Sted i dette Aar. I Folketinget har man imidlertid ændret dette til, at Revisionen skal finde Sted i 1920, idet man ønskede Revisionen af Præsterne Lønningslov sat i Forbindelse med den almindelige Lønrevision vedrørende Statens Tjenestemænd, og det er der ogsaa god Grund til at gøre. Fra alle

Sider i Folketinget blev der udtalt Ønsker om, at der til Forberedelse af den endelige Revision af Præstelønningsloven skulde nedsættes et særligt Udvalg, som skulde søge at fremskaffe en grundig Oversigt over Lønningsmidlerne og et Forslag til en retfærdig Fordeling af disse Midler og til eventuel Supplering af dem, hvis det skulde vise sig nødvendigt. Jeg skal med Glæde sørge for, at et saadant Udvalg bliver nedsat. Det er da mit Haab, at dette Udvalg, maaske ved Samvirken med den store Lønningskommission, maatte kunne naa til at faa Præsterne rent lønmæssigt set placeret mellem de andre Tjenestemænd, hvilket jeg tror, Præsterne vil være bedst tjente med.

Lovforslaget gaar i Virkeligheden ud paa at udsætte Revisionen af Lønningsloven, men da der dog skulde forelægges et Forslag, vilde det være urimeligt ikke at søge ændret de Forhold i den nugældende Præstelønningslov, der har vist sig uheldige. Derfor foreslaas der ogsaa nogle Ændringer i saa Henseende. For det første skal jeg nævne nogle Ændringer, som gaar ud paa at forbedre de allerlaveste Lønsatser, idet det foreslaas at sætte Lønnen for 3die Klasse op fra 2,000 Kr.s Begyndelsesløn til 2,200 Kr. med en Slutløn paa 4,200 Kr. Det var i Virkeligheden fra alle Sider i det Udvalg, der i Folketinget i 1913 behandlede Præstelønningsloven, et Ønske, at man kunde være gaaet til en Begyndelsesløn for 3die Klasse paa 2,200 Kr., og Ønsket deltes af daværende Kultusminister Appel, men han mente, det var sikrest at vente til 1917 for at se, hvordan Lønningsfondens Status da var. Nu vil det imidlertid være uretfærdigt overfor Præsterne, som bestemt dog har ventet denne beskedne Lønningsforhøjelse, om man ikke nu, da man kan se, at Lønningsfonden kan strække til, sætte Lønnen for 3die Klasse op med 200 Kr. Naar man gør det, finder jeg det ogsaa rimeligt at sætte Lønnen op for 2den Klasse med 200 Kr., fra 2,800 Kr. til 3,000 Kr. Det vilde allerede af løntekniske Grunde være uheldigt ikke at gøre det, idet Lønningerne i de to Klasser ellers kom til at gribe ind i hinanden, og man maatte have vedtaget Overgangsbestemmelser, som er ret vanskelige at manøvrere med.

Foruden disse to Lønningsforhøjelser foreslaar man tillige dels at stryge den laveste Lønklasse for Kaldskapellarerne. Den er 1,600 Kr., og ærede Medlemmer vil nok indrømme, at det er en Løn, som man virkelig ikke godt kan byde